

اجرای طرحی با هزار اما و اگر

گزارشی از بلاتکلیفی و گلابه‌های والدین، مدیران و مربیان

درباره ماجرای انتقال مهد کودک ها به وزارت آموزش و پرورش

گزارش روز

روزنامه نگار تکم کاویند

عمری همه مهد کودک ها زیرمجموعه بهزیستی بودند تا اینکه اعتراضات به نحوه مدیریت بالا گرفت و همه چیز از پایه دگرگون شد. پس از آن بود که این مسئولیت از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی به وزارت آموزش و پرورش تفویض اختیار شد.
نه تنها سرپرستی مهد ها را برعهده گرفتند، بلکه نهادهای متولد شده به نام سازمان ملی تعلیم و تربیت کودک تا سامان دهی کودکان صفر تا شش ساله ای را که به قول خودشان هیچ نهاد متولی ای نداشتند زیر پر بال خود بگیرند. این اسباب کشی سازمانی اما نه کار ساده ای بود، نه کاری بدون دردسر. از بی رغبتی این جابه جایی از سوی مدیران و مؤسسان که بگذریم، هنوز هم این تردید وجود دارد که آیا آموزش و پرورش با همه دغدغه هایش از عهده این سامان دهی برمی آید؟ در شکل جدید، از نگاه آموزش و پرورش اصل تربیت است، نه نگهداری، و تغییرات مهمی رقم خورده که هنوز هم مراکز را در سرگردانی نگه داشته است. گزارش امروز، روایت برخی از این سرگردانی هاست و شاید این گزارش شماره های دیگری هم داشته باشد.

بدون روزهای پنجشنبه.

این مدیر توضیح می دهد، یعنی برای یک گروه افزایش شهرییه بود و برای گروه دیگر کاهش ساعت کاری و این صدای اعتراض همه والدین را داراورد. باید ازوالدین شیفت ۲ به ازای هر ساعت اضافه ماندن کودک، شهرییه بیشتری می‌گرفتم، آن هم شش ماه گذشته از سال. همان طور که فکرش را می‌کرد، رساندن پیام والدین را به شدت معترض کرد، به طوری‌که عده ای نه تنها اضافه شهرییه را پرداخت نکردند، بلکه یک گروه اعتراضی هم راه انداختند. مسئولان می‌گویند قرار است اصلاحات انجام شود، اما چه وقت؟ وقتی من ورشکست شدم؟ پارسل ۳۰ میلیون تومان اجاره می‌دام و امسال شده است ۱۲۰ میلیون تومان. مجبورم براساس قانون خودشان بچه ها را یک نوبت نگه دارم و ساعت کاری پرسنل را کم‌کنم، با شهرییه ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان کم‌روالدینی که فرزند شیرخوار دارند، می‌شکند. چطور این اعداد را تعیین کردید؟ حتی اگر سال بعد اصلاح کنند، یک سالی که با تورم گذرانده ام چه می‌شود؟ هیچ حمایتی از ما نمی‌شود.

تعطیلی کودکان یعنی چه؟

مهد او در منطقه کوثر است. سابقه کار در دو دوره مدیریتی را هم دارد، اما این چندماه مشکلات زیادی داشته است؛ یکی از مشکلات ما در زمان آلودگی و سردی هوا این بود که شبیه مدرسه ها تعطیل شدیم. این چه قانون خنده داری است؟! ما فرزند والد شاغل را پذیرش می‌کنیم، کارمند دولت می‌تواند گاهی مرخصی بگیرد، اما ما هم که در بخش خصوصی است چه؟ شاید باورتان نشود، اما من یک نوزاد دوماهه

تغییر ساعات کاری پس از ۸۰ سال ۱۳۹۹ اساننامه سازمان ملی تعلیم و تربیت کودک شکل گرفت، اما این سازمان فعالیت رسمی خودش را از سال ۱۴۰۰ شروع کرد. براساس تقسیم بندی آن ها کودکان به دو دوره تقسیم شد. دوره اول شامل تولد تا دوسالگی و دو تا سه سالگی است. دوره دوم نیز سه تا چهار، چهار تا پنج و پنج تا شش سالگی را شامل می‌شود. شنیدن مشکلات را از مدیران و مؤسسان آغاز می‌کنیم.

مدیر یکی از کودکان ها با ۱۰ سال سابقه کار که به گفته خودش آنچه در این چندماه بر او گذشته، او را تا مرز ورشکستگی مالی پیش برده است، می‌گوید: هشتاد سال مهدکودک ها زیر نظر بهزیستی بودند و چهارچوب مشخصی داشتند، اما ناگهان طوری تغییر کردند که همه را شوکه کرد.

نمی‌دانند بزرگ‌ترین مشکل، تأخیر در اعلام شهرییه هاست یا تغییر ساعات کاری، اما هرچه هست، اوضاعشان خوب نیست؛ ابتدای هرسال به والدین اعلام می‌کنم که این شهرییه علی‌الحساب است و امسال یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان گرفتم برای ساعت کاری ابلاغ و شگفت آنکه گروه سنی دو بخش اعلام شد، یکی گروه صفر تا سه سال که براساس همان ساعت کاری گذشته و ۴۴ ساعت در هفته چیدند و شهرییه این ها که گروه شیرخوار بودند تا ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان رسید. درحالی‌که اول سال براساس روال هرسال گفته بودم حداکثر ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان افزایش خواهد داشت. شیفت بعدی هم به نوباه، پیش دبستانی یک و ۲ تغییر کرد، با کاهش ساعت کاری ۲۲ ساعت در هفته

صدای شکایات را به گوش فرحناز احمدی، رئیس پیش دبستانی و دوره اول ابتدایی اداره کل آموزش و پرورش استان، رساندیم و عین پاسخ ها را به گزارش اضافه کردیم. معلوم است که این ماجرا ادامه دارد و باز هم سراغش خواهیم رفت.

اعتراضات و گلابه هایی شنیده می‌شود درباره وضعیت کودکان ها و مشکلاتی که پس از انتقال به وجود آمده است، یکی از انتقادات درباره ساعت کاری است. چرا ساعات کاری کودکان ها شبیه مدارس شده است ساعت ۸ تا ۱۳ یا ۷ تا ۱۴؟ والدین اکلین خروج از محل کار خود را ندارند و کودک هم مستقل نیست که خودش به خانه برگردد.

براساس آیین نامه به طولکی هر کودکان باید برای دوره دوم در طول هفته ۲۲ ساعت خدمات ارائه بدهد. خارج از این زمان والدین باید مازاد هزینه ها را پرداخت کنند. این در قراردادی بین والد و مدیر تربیت کودکان و قانون نیست. کودکان ها هم چون مراکز غیردولتی هستند، حتما با خانواده ها کنار می‌آیند و بقیه زمان را با آن ها حساب و کتاب می‌کنند. ما تا به حال برای زمان، اعتراض و مشکلی نداشتیم. تنها مسئله والدین روزهای تعطیل بود.

الان مدیر مهد تاکید می‌کند که ما بعد از ساعت ۱۴:۳۰ تعطیل هستیم و مادر شاغل اعتراض دارد که شیفت کاری اش تا ساعت ۱۵ است و برپا رسیدن به فرزندش هر روز باید مرخصی بگیرد. تکلیف این مادران چه می‌شود؟

خدمتتان عرض کردم توافق است. کودکان به ازای ۲۲ ساعت می‌تواند خدمات بدهد و خارج از آن هم اگر والد می‌خواهد بچه همچنان در آنجا بماند، باید پرداخت اضافه داشته باشد. عنوان آن «نگهداشت» است.

مبلغ این اضافه ساعت را هم شما تعیین کرده اید؟

شهریه ها به شکل سامانه ای اعلام شده است. همه در عضویت سامانه شرکت کرده اند؛ ابلاغ هم شده و کشوری است. در اختیار من نیست.

پس بیش از ۲۲ ساعت توافق بین والد و مدیر کودکان است؟
بله. ساعت مازاد هم فرمول دارد که باید والد هزینه آن را بدهد.

درباره تعطیلی های ناگهانی که برای مواردی چون آلودگی هوا اعلام می‌شود، چطور؟

این مسئله حل شده است، پارسل استاندارد به دلیل بحران آلودگی و هوای سرد همه مراکز و همین طور کودکان ها را تعطیل اعلام می‌کرد، اما حالا این مسئله برای راحتی مادران شاغل حل شده و کودکان ها اجازه دارند فقط برای فرزند آن مادر، خدمات ارائه بدهند. چون بحران های استان ها و شهرها با هم فرق دارد و در راستای صیانت از حقوق کودک هر بحرانی که اتفاق بیفتد، باید کودک در آغوش خانواده باشد. حالا در این میان خانواده هایی داریم مثل پرستاران، پزشکان و اقشاری که حتی در تعطیلات هم باید سرکار باشند. سازمان ملی تعلیم و تربیت اعلام کرده است کودکان هایی که چنین والدینی دارند با شناخت

و اگر نگرفتم، آموزش و پرورش از ما حمایت نمی‌کند.

تابسامانی آموزش

نسرین مربی یکی از همین مهد های زیرمجموعه آموزش و پرورش است. سابقه کارش با امسال پانزده ساله می‌شود. کلامش از دلخوری حکایت دارد؛ من تجربه کار در دوران مدیریت بهزیستی و آموزش و پرورش را دارم، اوایل این انتقال، فکر می‌کردیم حتما آموزش و پرورش بهتر سامان دهی می‌کند، اما این طور نشد. همه آموزش هایمان را گذاشتیم کنار و از برنامه ریزی کردیم. من به عنوان مربی در آموزش بلاتکلیفم.

کاهش حقوق

زها در یکی از مهد های پایین شهر کار می‌کند؛ من دو سال بیشتر سابقه کار ندارم. مدیریت مهد به خاطر تعطیلی های پارسل حقوقمان را کم کرده است، چون از عهده تأمین هزینه ها بر نمی‌آید. هیچ قولی هم برای سال بعد نداده است؛ یعنی احتمال دارد بیکار شوم.

مهد ها شبیه مدرسه ها شده اند

یک سوی اعتراضات به این تغییر مدیریت، والدین هستند. آن ها اگرچه جزئیات را نمی‌دانند، می‌دانند که وضعیت خوب نیست. مادر ارمیا می‌گوید: آموزش ها نامشخص است. اول سال گفتند ما زیرمجموعه آموزش و پرورشیم و آموزش زبان انگلیسی نداریم، اما یک ماه بعد در جلسه اولیا و مربیان گفتند یک روز در هفته کلاس زبان داریم. مهد ها هیچ برنامه ای ندارند.

دستیار دندان پزشک است و روزی دو شیفت

پاسخ رئیس پیش دبستانی آموزش و پرورش استان به گلابه ها:

هیچ کودکانی ضرر نکرده است

نمی‌دهد، من مقصر نیستم که پاسخگو باشم، مقصر آن کودکان است که در ابتدای کار روند توافقی را اشتباه

پیش رفته است. همان ابتدای کار باید توافق کند، باید والد را توجیه کند.

مثلا چک و سفته بگیرد که مطمئن باشد؟

اگر ضرر کرده اند، چرا برخی کودکان های ما موفق اند، خارج از حد نرمال هم پول گرفته اند و صدای کسی در نیامده است؟ ما معتقدیم اگر خدمات کیفی خوب بدهند، والدین در پرداخت مشکلی ندارند.

نمی‌خواهم این کلمه را بگویم ولی انکار نبرداختن اضافه شهرییه اجباری والدین است در حوزة ارائه خدمات؟

اول باید ببینیم شکایت از کدام منطقه است. شما نمی‌توانید ناحیه ۶ را با ناحیه یک و تبادکان مقایسه کنید. باید بدانیم والد در چه شرایط مالی ای به سر می‌برد. بعضی از خانواده ها پول ندارند. توان نگهداشت هم ندارند. از آن طرف هم مؤسس در ابتدای کار صحبت های اولیه را خوب پیش نبرده است. حالا نارضایتی می‌تواند یکی از عوامل باشد. ما از ابتدای کار به همه کودکان ها اعلام کردیم حتما با والد قرارداد داشته باشید. اگر فردا والدی آمد از شما شکایت کرد و قرارداد ای نبود، ما طرف والد ایستاده ایم. وقتی مؤسس قرارداد لازم را نمی‌بندد و در قراردادش نقص دارد، نمی‌شود حمایت کرد.

یکی از گلابه های مدیران این بود که آموزش و پرورش شکل و چهارچوبی از قرارداد ثابت نداده است که براساس آن عمل کنیم.

ایراد الکی گرفته‌اند. مادر مقامی نیستیم که برای آدم ها نسخه ببیچیم.

گفتند همان قرارداد قبلی را که از زمان بهزیستی داشتیم با والدین می‌بندیم.

برای اینکه چنین برجسی به ما زده نشود، ما یک قرارداد محکم در ابتدای کار تهیه کردیم و به عنوان قرارداد پیشنهادی در همه گروه ها فرستادیم. طرف مورد نظر شما نرفته است آن را دریافت کند. قرارداد پیشنهادی را با بررسی های حقوقی هم پیش رفته بودیم ولی نمی‌توانستیم بگویم قرارداد اجباری است، بلکه پیشنهادی بود. حالا اگر این بزرگواران خودشان نیامده اند استفاده کنند، ما مقصر نیستیم.

پس شما یک قرارداد پیشنهادی پیش روی آن ها گذاشته اید؟

بله. این ما مقصر نیستند. این ها هنوز به این پذیرش رسیده بودند که باید ببینند زیر پرچم سازمان دهی سازمان ملی تعلیم و تربیت، برخی از این ها پول گرفته

سرکار می‌رود. مهسا به ساعات کاری کودکان ها اعتراض دارد؛ من تا از محل کارم به مهدکودک برسم ساعت ۳ ظهر است، درحالی‌که پرستارها تا ساعت یک در مهد هستند. مگر مسئولان نمی‌دانند مهدکودک برای خیلی از مادرها نقش خانواده برای نگهداری کودکان را دارا در؟ به علاوه همه خانواده ها از عهده اضافه شهرییه نگهداری بر نمی‌آیند. کاش برای سال بعد این قانون را تغییر بدهند.

مهد دختر نازنین در بولوار معلم است و او نیز می‌گوید: کیفیت آموزش مهد ها در گذشته بهتر بود. اگر پول می‌دادیم، لااقل مطمئن بودیم که دارند آموزشی می‌بینند، ولی حالا انگار همه چیز محدود شده است. هر چه می‌خواهیم، می‌گویند آموزش و پرورش اجازه نمی‌دهد. مهد ها هم شبیه مدرسه ها شده اند، بی‌کیفیت و با شهرییه زیاد. گفت وگوی دیگر را با آزاده، مادر نفس شش ساله، انجام می‌دهیم. دخترش را در یکی از مهد های منطقه طلاب ثبت نام کرده است. او به شهرییه بالا اعتراض دارد و اتفاقا یکی از همان خانواده هایی است که شهرییه اضافه را هنوز پرداخت نکرده اند؛ اول سال گفتند ۱۸ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان بدهید، اما با این همه تعطیلی و ساعت کاری کم این مبلغ شهرییه معنی ندارد. من دو بچه مدرسه ای دیگر هم دارم و شوهرم کارمند شرکتی یک سازمان است. اگر به خاطر اجبار مدرسه نبود، امسال هم نمی‌گذاشتمش پیش دبستانی. مرکز شان کنار مدرسه است و از ساعت ۸ صبح آموزش دارند تا ۱۴:۳۰ که کلاس اولی ها تعطیل می‌شوند. برای این تعداد ساعت باید این همه شهرییه بدهیم؟!

که از نظر بهره وری هم درست نیست. باید افرادی که شرایط مربیگری دارند، مشغول به این کار شوند. در مجموع یک جمله بگویم: آنچه برای سازمان ملی تعلیم و تربیت – با سیاستی که در پیش گرفته – مهم است، کودک است. الان اولویت کودک است. مؤسس و مدیر را برای کودک تقویت می‌کند؛ اما این مسئله زمان بر است. هر تغییری تا به مسیر اصلی برسد، زمان می‌برد. تا سازمان ملی تعلیم و تربیت بتواند جایگاه خودش را تثبیت کند، طول می‌کشد. خیلی پایه ای دارد کار می‌کند. خیلی دست انداز دارد و یکی از دست انداز ها همین مؤسسان نا آگاه هستند. مؤسسان به خاطر منافع خودشان آگاهی لازم را کسب نمی‌کنند، پیگیری نمی‌کنند و فقط نق می‌زنند. به چیزهای دیگری امید دارند.

اگر والدین، مدیر و مؤسسان از عملکرد هم شکایت داشته باشند، چگونه به شما مراجعه کنند؟

دو شیوه برای اعلام شکایت داریم. یکی اینکه وارد سامانه سازمان ملی تعلیم و تربیت به ادرس eservices.smttk.gov.ir می‌شوند و در بخش «شکوا» به صورت سیستمی شکایت خود را ثبت می‌کنند. وزارتخانه شکایت را بررسی می‌کند و به استان ارجاع داده می‌شود، اگر واقعا شکایت درستی باشد، چون بعضی از شکایات ها از روی نا آگاهی است. شکل دیگر شکایت هم این است که به ارزیابی عملکرد اداره مربوط ارجاع داده می‌شود و آنجا اگر موضع حل نشد، به استان ارجاع داده می‌شود و در این مرحله ما مداخله می‌کنیم.

می‌گویند فرایند تطبیق مجوز های بهزیستی با آموزش و پرورش هم هنوز معطل است.

کاملا نادرست است. ما پارسل همه تطبیق ها را انجام دادیم. اگر انجام نمی‌شده نمی‌توانستیم وارد سامانه شهرییه بشویم. ما یکی یکی به مؤسسان و مدیران زنگ زدیم. مگر اینکه شماره عوض شده باشد. کسی که در این شهر زندگی می‌کند و رنگ تابلوی مهدکودک ها را ندیده که سبز شده و عنوان سازمان ملی تعلیم و تربیت خورده است، برایش سؤال نشده که چرا عوض شده است و باید پیگیری کند؟!

برنامه آینده سازمان و سامان دهی کودکان ها چیست؟

در مجموع برنامه سازمان ملی تعلیم و تربیت به سوی استقلال کودکان در همه زمینه ها پیش خواهد رفت. بخش اعظم کارها از طریق سامانه انجام می‌شود. ما به عنوان رابطان سامانه تسهیلگر خواهیم شد، اما درباره توانمند سازی هم فاز ۳ به زودی پیش خواهد رفت. افرادی هم که از این به بعد به مجموعه اضافه می‌شوند، مراحل قبلی برایشان تکرار خواهد شد.

ارزیابی عملکرد در فاز بعد از شهرییه است. تا شهرییه تثبیت نشود وان را به دیوار مرکز شان نصب نکنند، انجام بقیه مراحل ممکن نیست؛ چون بیشترین شکایات بحث شهرییه است. بعد از سامانه شهرییه ارزیابی ها آغاز می‌شود.

شهر

۲۳ شنبه ۱۳۳۰ شوال ۱۴۴۵ شماره ۲۲۲۹

۱۳

شهر